

SIR 2024

Ieder jaar organiseert Saurus haar eigen wedstrijd, de Saurus International Regatta (SIR) en meestal nemen er ook ploegen van MWC aan deel. Het bijzondere dit jaar was dat we een dubbeltwee met MWC-jongedames hadden die beide ook lid van Saurus zijn en er ook coachen, Emilia Pauwels en Ana Romero. Ana heeft bij ons in de jeugd, onder de bezielende begeleiding van John Maguire, vele wedstrijden geroeid en Emilia (lid sinds vorig jaar) roeide voor MWC al eerder met Maria Vijande Álvarez de Linera de Beatrix Winterrace.

Ana en Emi dus, in een thuiswedstrijd. Lekker ontspannen naar toelevens dus? Ehhh, nee. De dames hadden bedacht dat ze, gegeven het te verwachten veld, wel moesten kunnen winnen. Ze moesten het alleen nog even doen. Niets aan de hand, tot ze de inschrijving van Skøll zagen. Een tweetje met Claire Fleming. Claire is ook ex-MWC jeugd, ook een pupil van John, een uitstekend roeister en hoewel nu voornamelijk coachend bezig, ook o.a. winnares van het mixed dubbeltwee veld van vorig jaar. Dat zette de druk er wel op. De dames waren er opeens een stuk minder relaxt onder.

In de voorbespreking konden we hun gedachten een beetje ordenen. De meiden zouden zich erop richten het maximale uit de race te halen en dan wel te zien waar hen dat zou brengen. En ze hadden ook een simpel raceplan voor de 1750m. Gecontroleerd, maar niet laf starten, niet verslappen, maar alleen opzetjes waar nodig en op het laatste stuk alles eruit.

En precies zo ging het. Ze startten een seconde of tien na de gevreesde Skøll ploeg en begonnen, tot mijn vreugde, vanaf het begin aan die voorsprong te knabbelen. Heel solide en gecontroleerd varend kwamen ze langzaam dichterbij, ondanks tussentijdse opzetjes van Skøll. Bij de brug, na iets van 1500m moest er even precies gestuurd worden en daarna ging het plankgas naar de finish. Zo gingen ze met een uiterste krachtsinspanning Skøll nog voor de finish voorbij. Super gedaan!

En toen de 250m sprint. Mijn zorg was dat de adrenaline ze hier in de weg zou zitten, ze wat van hun controle zouden verliezen, gaan racen en dus niet meer efficiënt zouden zijn. Maar niets van dat alles. Met een strak tempo 36 en in een goede stijl deden de meiden ook hier hun werk en wonnen ook die afstand. Beide afstanden gewonnen en het hele veld op afstand gezet.

Heel erg blij waren ze, en terecht, want ze hebben het heel goed gedaan.

Hun coach,
Titus Sips

*To Emi and Ana,
I wrote this report in Dutch, but I'm pretty confident you will find ways to translate it. Undoubtedly I will hear from you where I exaggerated, or lied and what critical parts I left out. But I do want to take the opportunity to say once more that I'm super proud of you.*

